

[Socialministeren.]

Arbejds- og Socialminister, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, har nedsat. I Udvalget har der været Repræsentanter for Socialministeriet, for Dansk Arbejdsgiverforening og for De samvirkende Fagforbund, men det er ikke lykkedes i Udvalget at naa til Enighed om alle de Spørgsmaal, som Udvalget har skullet tage Stilling til. Navnlig har Arbejdsgiverrepræsentanten ikke ment at kunne indgaa paa væsentlige Forhøjelser af Satserne.

Udvalgets Opgave har været begrænset, idet alene Spørgsmaalene om en Regulering af Lovens Sats, om Indførelsen af en automatisk Regulering af Satserne m. m. og en Overvejelse af Muligheden for at yde Dagpenge ogsaa i de første 13 Uger efter et Ulykkestilfældes Indtræden har været overdraget Udvalget.

Det sidste Spørgsmaal — Ydelse af Dagpenge i de første 13 Uger efter et Ulykkestilfældes Indtræden — anser jeg for meget betydningsfuldt, idet det jo ikke lader sig nægte, at en tilskadekommen efter de gældende Regler, hvorefter han er henvist til Sygekassen i den første Tid, er meget daarligt stillet, fordi Sygekassedagpengene jo er meget smaa — højst, som ærede Medlemmer erindrer, 6 Kr. Jeg havde derfor gerne set dette Spørgsmaal løst nu, men som det er fremhævet i Udvalgets Betænkning, er de praktiske Vanskeligheder ved at yde Dagpenge af Ulykkesforsikringen i de første 13 Uger saa betydelige, at man har ment at burde udskyde Spørgsmaalet, der efter Udvalgets Opfattelse i første Række maa behandles i Forbindelse med en Revision af Sygekasselovgivningen. Denne Lovgivning er for Tiden under Overvejelse i et nedsat Udvalg. Jeg kan i øvrigt med Hensyn til dette Spørgsmaal henvise til Landstingsudvalgets Betænkning, hvori der nærmere er redegjort for de Vanskeligheder for Administrationen, som en Ophævelse eller Lempelse af 13 Ugers Bestemmelsen vil medføre.

Jeg har paa Grundlag af de foreliggende Oplysninger ment foreløbig at maatte af finde mig med at lade Spørgsmaalet ligge ved denne Lejlighed, men jeg er indstillet paa fortsat at have Opmærksomheden henvendt paa det, saaledes at en tilfredsstillende Løsning søges naaet.

Med Hensyn til de øvrige foreliggende Spørgsmaal er det lykkedes det af Ministeriet nedsatte Udvalg at naa til et Resultat, om end der som før nævnt ikke har været Enighed om alle Spørgsmaal.

Det her foreliggende Lovforslag er

baseret paa Flertallets Indstillinger, dog at Ministeriet paa et enkelt Punkt har fundet det rimeligt at følge en Indstilling, afgivet af et Mindretal. Hertil kommer, at Landstinget som før nævnt har gennemført et Par Ændringer. I Overensstemmelse med den lige nævnte Mindretalsindstilling har man ment at burde foreslaa Aarslønens Maksimumsbeløb i den almindelige lovpligtige Forsikring fastsat til 5 000 Kr. og ikke til 4 500 Kr., som Flertallet har foreslaaet. Flertallet i det af Ministeriet nedsatte Udvalg har prøvet at udfinde, hvad en historisk og saglig Bedømmelse og en Sammenligning med andre Ydelser efter den sociale Lovgivning nærmest vilde føre til. Flertallet har dog med Hensyn hertil udtrykkelig bemærket, at en saadan Bedømmelse ikke ganske klart viser, hvilket Beløb man bør vælge. Jeg maa imidlertid mene, at det ikke vil være urimeligt at vælge et Maksimum paa 5 000 Kr.

Ud over denne Forhøjelse af Aarslønsmaksimummet foreslaas en Forhøjelse af den minimale Aarsløn fra 1 200 Kr. til 2 400 Kr.

Desuden foreslaas en Forhøjelse af Erstatningsniveauet fra $\frac{3}{5}$ til $\frac{2}{3}$. I Konsekvens heraf foreslaas de Multiplikationsfaktorer, der anvendes ved Beregning af Efterladteerstatning, forhøjet, saaledes at Efterladteerstatningerne højst kan ydes med 7 Gange Aarslønnen mod nu 6,3 Gange, og saaledes at hvert Barn kan faa indtil $1\frac{1}{2}$ Gange Aarslønnen mod nu 1,35, og indtil 3 Gange Aarslønnen mod nu 2,7 Gange, hvis der ikke tillige efterlades en Ægtefælle. Disse forbedrede Regler med Hensyn til Erstatningsniveauet svarer til dem, der gjaldt før Ændringerne i Ulykkesforsikringsloven i 1927.

I Landstinget er der imidlertid med Hensyn til Erstatningsniveauet gennemført en yderligere Forbedring, idet Niveauet, for saa vidt angaar Dagpengeberegningen, er forhøjet til $\frac{3}{4}$. Jeg skal vende tilbage til, hvad dette vil betyde, om et Øjeblik.

Som man vil have forstaaet af det, jeg har sagt, er Forholdet altsaa det, at de Forbedringer, der foreslaas gennemført, sætter ind paa 2 Punkter. For det første forhøjes Aarslønnen til 5 000 Kr., og for det andet forhøjes Erstatningsniveauet. Aarslønnen er jo efter Loven af 1933 2 100 Kr. og er ved den seneste midlertidige Lov forhøjet til 3 500 Kr., dog saaledes, at denne forhøjede Aarsløn kun har ringe Betydning ved Beregningen af Kapitalerstatninger, herunder Efterladteerstatninger, idet det paa Grund af Forhøjelsernes midlertidige Karakter har været udelukket at kapitali-